

[eu och facket]

Letterna är skeptiska till euron

Lettland blev vid årsskiftet det 18:e EU-landet [av totalt 28] som infört euron som valuta.

Landet uppfyller de krav som ställs för att bli en del av euroområdet, enligt den konvergensrapport som Europeiska centralbanken, ECB, gjorde i somras:

- Inflationstakten låg på 1,3 procent, under referensvärdet för prisstabilitetskriteriet som var 2,7 procent.
- Den lettiska valutan, lats, har ända sedan Lettland blev medlem i EU 2004 varit knuten till euron. Därmed anses Lettland uppfylla växelkurskriteriet.
- Budgetunderskottet var 1,2 procent av BNP, under referensvärdet på 3 procent.
- Den offentliga skuldkvoten uppgick till 40,7 procent av BNP, under referensvärdet på 60 procent.

Den ekonomiska krisen 2008-2009, efter en makalös låneköpfung finansierad av de svenska storbankerna, drabbade Lettland värst av alla länder i EU. Regeringen valde att inte devalvera valuta, som var och är knuten till euron, utan genomförde "intern devalvering" med en stenhård åtstramningspolitik och nedskärningar i välfär-

den. En tredjedel av de offentliganställda blev av med sina jobb, de offentliganställdas löner sänktes med 25 procent, BNP rasade med 20 procent 2009 och arbetslösheten rusade upp till 20 procent 2010.

I Lettland minskade hushållens disponibla inkomst mer än i något annat EU-land 2008–2011, enligt statistikorganet Eurostat. 2011 var Lettland EU:s fattigaste land efter Bulgarien och Rumänien. 25 procent av befolkningen har stora svårigheter att få inkomsterna att räcka.

Samtidigt har 200.000 letter flyttat västerut till bättre betalda jobb i Storbritannien och Irland, och på senare tid i Tyskland. Det är mycket i ett land med 2 miljoner invånare.

Men massarbetslöshet och ökade social klyftor är inget som bekymrar makthavarna i EU. Det finns inget krav om låg arbetslöshet eller hög jämlikhet som villkor för att gå med i europrojektet.

Tvärtom. Införlivandet i eurozonen medför att letterna tvingas ikläda sig en hårt åtdragen nyliberal tvångströja. Och i den sitter landet fast oavsett vilka politiska partier som bildar regering i Riga.

52 procent av letterna har en negativ syn på euron. Mest skeptiska är pensionärer med inkomster under 1.900 kronor i månaden.

Gösta Torstensson

Bli med i Folkrörelsen Nej till EU:s Fackliga Nätverk

Lavaldomen och EU:s utstationeringsdirektiv visar att EU är ett allvarligt hot mot den svenska arbetsmarknadsmodellen med konflikträtt och kollektivavtal, eller med andra ord ett grundskott mot de landvinningar som svensk fackföreningsrörelse gjort de senaste hundra åren.

Lissabonfördraget, den nya EU-grundlagen, innebär inget skydd för de fackliga rättigheterna såsom det hävdas från LO-ledningen och andra EU-entusiaster. Tvärtom så innebär Lissabonfördraget i praktiken att Lavaldomen och andra antifackliga EU-domar grundlagsfästs.

Och, som vanligt i EU-sammanhang, det kommer mera. För ett tag sedan presenterade EU-kommissionen ett lagstiftningsförslag om utövandet av rätten att vidta kollektiva åtgärder i samband med gränsöverskridande tjänstehandel.

”Det här är ett hot mot hela vårt förhandlings-system. Jag förutsätter att den svenska regeringen kommer att säga nej då detta ska behandlas av Europeiska rådet”, sade LO:s dåvarande ordförande Wanja Lundby-Wedin.

För att bjuda motstånd mot denna förödande utveckling har Folkrörelsen Nej till EU initierat ett tvärfackligt nätverk, Folkrörelsen Nej till EU:s Fackliga Nätverk. Det är öppet för dig som är fackligt aktiv [eller bara medlem] och EU-kritisk. Det kostar ingenting och du behöver inte vara medlem i Folkrörelsen Nej till EU [men det är inget hinder].

Nätverkets syfte är utbyte av information, kunskapsuppbyggnad samt att anordna och samordna olika aktiviteter. Nätverket har startat som en mejlgrupp för informationsspridning genom ett digitalt nyhetsbrev. Vi finns även som en grupp på Facebook med för tillfället 2 102 medlemmar. Nätverket har också kontakt och samarbete med andra fackligt inriktade EU-kritiska organisationer, såsom Fagbevaegelsen Mod Unionen i Danmark, Trade Unionists Against the EU Constitution i England, och Nei til EU:s Faglig utvalg i Norge.

Nätverket administreras av Gösta Torstensson, Folkrörelsen Nej till EU [arbetsplatsombud för Kommunal]. Du som vill bli med i nätverket mejlar gosta.torstensson@nejtilleu.se.

Eva Anderzon, Kommunalarbetareförbundet
Jan-Erik Gustafsson, Fackförbundet ST
Jannika Fahlander, Handelsanställdas Förbund
Jannis Konstantis, Fackförbundet Seko
Kent Wahlberg, Livsmedelsarbetareförbundet
Maria Pohn, Vårdförbundet
Mats Norrstad, Lärarförbundet
Pie Blume, Fackförbundet Unionen
Minna Pyykölä, Journalistförbundet
Patrik Ljunggren, Transportarbetareförbundet
Peter Lilja, Industrifacket Metall
Rolf Axelsson, Hamnarbetareförbundet
Magnus Renman, Fackförbundet GS
Lars Lundberg, Byggnadsarbetareförbundet
Marcus Carlstedt, Lärarnas Riksförbund
Rolf Gustavsson, Svenska Lokförararföreningen SLFF
Christel Niby, Fastighetsanställdas Förbund
Jan-Erik Lindblom, Bussarbetarnas Riksorganisation

Finnair får använda utländsk kabinpersonal

Finska Finnair har fått rätt från Arbetsdomstolen gällande tvisten om användandet av utländsk kabinpersonal, rapporterar Yle.

Kabinfacket SLSY hade tidigare väckt en talan mot flygbolaget då den inhemska kabinpersonalen drabbades av permitteringar samtidigt som Finnair från och med i februari i år använt spansk kabinpersonal på rutterna till Barcelona och Madrid. Detta ansåg man strida mot kollektivavtalets bestämmelser om inhyrd arbetskraft.

Arbetsdomstolen anser däremot att det inte handlar om inhyrd arbetskraft, utan om ett underleverantörsavtal. Den spanska personalen har hyrts in av Adecco.

124 miljoner fattiga i EU

Nära 25 procent av EU:s befolkning, över 124 miljoner människor, lever under eller nära fattigdomsgränsen. Det visar nya siffror från EU:s statistiska myndighet Eurostat.

Som främsta anledning nämns den ökande långtidsarbetslösheten samt ungdomsarbetslösheten. Allt fler hushåll klarar inte av att försörja sig själva och är hänvisade till statligt stöd och välgörenhet.

I EU:s fattigaste land, Bulgarien, anses hela 49 procent av befolkningen löpa risk att bli fattiga. Länderna med minst andel fattiga är Nederländerna och Tjeckien, men även i dessa länder är andelen fattiga uppe i 15 procent av befolkningen. Fattigdomskvoten för Sverige är 18 procent.

EU:s kvinnor arbetar 59 dagar gratis

Löneskillnaderna mellan män och kvinnor fortsätter att vara stora inom EU. Enligt en rapport från EU-kommissionen är mäns löner i genomsnitt 16,2 procent högre än kvinnors. Det innebär att omräknat i tid jobbar europeiska kvinnor gratis 59 dagar per år.

Det är bara Frankrike och Nederländerna som uppfyller kraven i EU:s jämställdhetsdirektiv, exempelvis lika lön för lika arbete. Låga löneskillnader kan dock betyda att arbetsmarknaden

är starkt traditionellt uppdelad och att många kvinnor huvudsakligen arbetar oavlönade i hemmet.

Högerextremister framåt i Österrike

Enligt en färsk opinionsundersökning skulle högerextrema "Frihetspartiet" [FPÖ] bli Österrikes största parti med omkring 25 procent av rösterna om det vore val i dag. Regeringspartierna, socialdemokratiska SPÖ och konservativa ÖVP, skulle tappa sin majoritet i parlamentet.

I höstens val gick FPÖ starkt framåt, störst i parlamentet blev dock SPÖ. FPÖ, som har kontakter med Sverigedemokraterna, har profilerat sig som ett islamofobiskt och alltmer öppet högerextremt parti.

Hög ungdomsarbetslöshet i EU

Arbetslösheten är fortsatt hög bland unga, enligt EU:s statistikbyrå Eurostat. 5,657 miljoner personer under 25 år var arbetslösa i EU i oktober.

Det är en liten procentuell ökning av arbetslösa i förhållande till arbetskraften, jämfört med samma månad 2012.

För Sveriges del har ungdomsarbetslösheten sjunkit från 24 till 21 procent under perioden. Högst ungdomsarbetslöshet hade Grekland, och lägst i Tyskland.

Ja till socialt grundskydd

Sverige har antagit Internationella arbetsorganisationen [ILO] rekommendation om nationellt socialt grundskydd.

Syftet är att ge ILO:s medlemmar vägledning i hur de kan få till ett nationellt socialt grundskydd för att minska fattigdom, ojämlikhet och utanförskap.

Sverige i fas med EU:s energimål

Enligt ett EU-direktiv ska den totala andelen förnybar energi inom EU-området vara 49 procent år 2020.

I Sverige var andelen 51 procent redan förra året, visar en rapport som regeringen lämnat till EU-kommissionen.

Europafacklig demonstration i Bryssel

Europafacket, EFS, har länge varnat för att EU inte kommer att kunna lämna krisen om man fortsätter att ignorera medborgarnas behov.

”Vi i fackföreningsrörelsen tror inte att krisen är över”, sa EFS:s generalsekreterare Bernadette Ségol i ett tal i Bryssel inför det senaste EU-toppmötet [19-20 december]. ”För vem är krisen över? För det finansiella systemet eller för medborgarna?”

I sitt tal annonserade Ségol en europeisk facklig demonstration i Bryssel den 4 april. Demonstrationen ska fokusera på valet till EU-parlamentet den 25 maj och det förslag till investeringsplan för EU, baserad på en hållbar industripolitik och kvalitetsjobb, som EFS nyligen presenterade.

EFS:s krav på det nya parlamentet har satts på pränt i ett valmanifest, som bland annat uppmanar kandidaterna att upprätthålla EU:s sociala dimension och att förkasta alla förslag som leder till lägre löner och sämre arbetsvillkor.

”De politiska ledarna måste visa att de kommer att skydda arbetstagarna. Det handlar inte bara om friheter för marknaden, utan även om socialt skydd. Det är därför som vi har startat denna kampanj” sa Bernadette Ségol.

Gösta Torstensson

Vårdprofitör ny vd för Svenskt Näringsliv

Efter att ha fått uppbackning av bland andra familjen Wallenberg har Carola Lemne, Praktikertjänsts nuvarande vd och koncernchef, utsetts till ny vd för Svenskt Näringsliv, storföretagens utomparlamentariska kamporganisation.

Carola Lemne har haft flera ledande positioner i flera internationella läkemedelskoncerner, bland annat Pharmacia & Upjohn och Schering Plough. Hon har också under sju år varit vd för Danderyds sjukhus. Sedan 2008 är hon vd för Praktikertjänst, Sveriges största privata vårdföretag. Hon sitter bland annat i styrelsen för Wallenbergs maktbolag Investor, som äger den konkurrerande vårdjätten Aleris, och medikerteknikföretaget Getinge, liksom i Svenskt

Näringslivs styrelse och arbetsutskott.

Carola Lemne tar över efter Urban Bäckström i maj, samtidigt som valet till EU-parlamentet och mitt i valrörelsen till den svenska riksdagen. Hon kommer passande att föra Svenskt Näringslivs talan i den infekterade debatten om vinster i välfärden, som sannolikt kommer att vara het under valrörelserna.

Att de politiska partierna nu närmast tycks tävla i att föreslå nya regleringar är enligt många ett tydligt tecken på att Svenskt Näringsliv har misslyckats med sitt uppdrag. Såväl Moderaterna och Folkpartiet som Socialdemokraterna vill begränsa vinstmöjligheterna i välfärden.

Carola Lemne anser att debatten präglas av ”en rad myter och missförstånd”. Hon anser att de privata ”välfärdsföretagen” har en viktig roll att spela om Sverige ska klara välfärden i framtiden. I själva verket handlar det om att storkapitalet har fått vittring på en lukrativ och tämligen riskfri marknad.

”Det går knappt en dag utan att man påminns om att Investor stampar i farstun till folkhemmet. Vård, skola och omsorg ska bli de nya basnäringarna”, skriver PM Nilsson, politisk redaktör för Dagens Industri [14 december].

Gösta Torstensson

Neddragningar inom SJ

Statens järnvägar [SJ] ska dra ned en miljard kronor på tre år. Det kommer att innebära att mer än var tionde anställd måste lämna sitt jobb. Enligt vd Crister Fritzson är bolagets kostnadsläge för högt i förhållande till konkurrenterna.

Sedan millennieskiftet har SJ förlorat trafiken på åtskilliga linjer i konkurrens med andra trafikbolag. Allt fler regionala tåg körs av regionala kollektivtrafikbolag. Enligt Sydsvenska Dagbladet är 40-60 procent av verksamheten finansierad med skattemedel.

”De har helt andra villkor för sin trafik än vad vi har. Det är en utmaning för oss att trafikhuvudmännen konkurrerar med hjälp av subventioner från landstingen”, säger Crister Fritzson till tidningen.

”Men vi beklagar oss inte. Det här är den verklighet vi lever i. Vi överläter till andra att avgöra om det är rimligt att skattesubventionerad tågtrafik konkurrerar ut den kommersiella tågtrafik som vi står för.”

Eva-Britt Svensson

EU hotar den svenska arbetsmarknadsmodellen

”Det glunkas att Socialdemokraterna ska göra det sociala protokollet till huvudfråga i EU-valet. Då är det bara att hoppas att de andra länderna håller emot”, skriver Gunnar Wetterberg, tidigare samhällspolitisk chef på Saco, i en kolumn på Expressens ledarsida [16 december].

Han förklarar varför: ”Att bjuda in till förhandlingar är att öppna Pandoras ask. Europafacket är sedan årtal den starkaste förespråkaren för ett ”socialt protokoll” inom EU. Riktigt vad är inte klart, men den övergripande tanken är att ett antal rättigheter för löntagarna hotas av alltför mycket fri rörelse inom EU. protokollet ska tala om vilka rättigheter som är viktigare än rörligheten, och EU-domstolen ska vaka över protokollets primat. Lysande! Svenska politiker och fackföreningsaktiva utgår från att allt vi tycker är viktigt ska komma med. Men risken är stor att protokollet öppnar för något helt annat. Det är sällan Sverige anslår tonen i EU:s uppgörelser. [...]

Om EU ska skriva ett socialt protokoll kommer de protektionistiska krafterna att göra sig breda. Många sydeuropeiska EU-länder vill stänga konkurrensen ute, och Europafacket är inte bättre. [...] Det sociala protokollet rymmer också en annan fara. EU-domstolen ska tolka protokollet. I alla andra sammanhang har den svenska arbetsmarknadens parter sagt nej till detta – minns Laval-målet! Men med det sociala protokollet är alla betänkligheter som bortblåsta. Välkommen in i den svenska idyllen, alla EU-domstolens skräpukar!”

Gunnar Wetterberg har både rätt och fel. Att ge EU-domstolen ännu mer makt över den svenska arbetsmarknaden är en styggelse. Ett bättre alternativ är att riksdagen kräver ett svenskt undantag för svenska kollektivavtal och arbetsrättslig lagstiftning, i enlighet med de löften som gavs inför EU-folkomröstningen 1994 från både Carl Bildt och Ingvar Carlsson, och ledningarna för de fackliga centralorganisationerna LO, TCO och Saco.

Men att påstå att arbetsmarknadens parter motsatt sig Laval- domen är en halvsanning. Fackföreningsrörelsen motsatte sig denna antifackliga tolkning av gällande EU-direktiv, det så kallade utstationeringsdirektivet, men Svenskt Näringsliv

hälsade domen välkommen: ”Domen är mycket tillfredsställande”, förklarade Svenskt Näringslivs vd Urban Bäckström, tidigare moderatpolitiker och riksbankschef.

Det var till och med så att Svenskt Näringsliv betalade Lavals advokatkostnader, efter att det lettiska byggbolaget gått i konkurs. ”Att få rättsläget klarlagt har hela tiden varit Svenskt Näringslivs motiv för vårt engagemang i målet. Vi har nu fått en mycket tydlig och vägledande dom”, sade Urban Bäckström.

Varför? Jo, helt enkelt därför att Laval- domen innebär ett grundskott mot den arbetsrättsliga lagstiftning som SN-direktörerna bekämpat med näbbar och klor. Med Laval- domen fick Svenskt Näringsliv, storföretagens utomparlamentariska kamporganisation, betalt för de senaste decenniernas opinionsbildning och lobbyverksamhet för att effektuera ett neolibertalt systemskifte på svensk arbetsmarknad.

Enligt Lex Laval, dvs. den svenska riksdagens implementering av Laval- domen vilket man är skyldigt att göra enligt EU:s fördrag, berövas svenska fackförbund möjligheten att vidta stridsåtgärder för att hävda svenska kollektivavtal på den svenska arbetsmarknaden enligt principen och lika lön för lika arbete.

Gösta Torstensson

Bild: ROBERT NYBERG

Spanska fack säger nej till sänkta löner

Tillsammans med Internationella valutafonden, IMF, uppmanar EU-kommissionen Spaniens regering, fackföreningar och löntagare att enas om en ”intern devalvering” genom att sänka lönerna på arbetsmarknaden med upp till 10 procent.

Åtgärden liknar de ekonomiska stålbad som Lettland, Estland, Grekland och Irland tvingats göra, och som enligt många bedömare slagit hårt mot breda folkgrupper och medfört omfattande fattigdom.

Spaniens två största fackliga centralorganisationer, Confederacion Sindical de Comisiones Obreras [CCOO] och Union General de Trabajadores [UGT] avvisar bestämt kravet om sänkta lönenivåer. Organisationerna pekar på att reallönerna och köpkraften redan har minskat kraftigt i landets sedan eurokrisen bröt ut 2008.

– Det är inte bara lönenivåerna EU vill sänka utan de ger sig på själva formerna för lönebildning genom sparkrav om att de kollektivavtal som löper ut ska omförhandlas helt från grunden. Det slår sönder hela lönebildningen och det är inget som bara återställs när krisen är över, säger Johan Danielsson, EU-samordnare på LO:s internationella enhet.

Jan-Erik Gustafsson

Nyliberala reformkontrakt för euroländer

Under den pågående eurokrisen har en rad beslut fattats i rekordtakt som ändrar maktförhållandena i EU. På brysselska betecknas åtgärderna Europeiska terminen, Sexpacken, Europluspakten, Tvåpacken och Finanspakten. Resultatet är en skärpt kontroll över framför allt euroländerna. Bland annat tvingas regeringarna skicka sina budgetförslag till Bryssel för granskning och för utlåtande från EU-kommissionen och Eurogruppen [euroländernas finansministrar] innan de behandlas i nationella [och folkvalda] parlamenten. Samtidigt är en överstatlig kontroll och styrning av bankerna på väg.

EU-ländernas stats- och regeringschefer beslutade på det senaste EU-toppmötet [19-20 december] om ytterligare åtgärd för ökad kontroll

över medlemsländernas ekonomier, nämligen ”rättsligt bindande reformkontrakt” som föreslagits av Tysklands Angela Merkel. De ska ingås bilateralt mellan EU-kommissionen och de enskilda euroländerna för att genomföra så kallade strukturreformer [avregleringar, privatiseringar och andra nyliberala påhitt] i utbyte mot finansiell support från centralmakten i Bryssel. Formellt kallas kontrakten ”partnerskap för tillväxt, jobb och konkurrenskraft”. Kristdemokraten Merkel vill bland annat se till att regeringarna genomför det eurofinansministrarna begär, som ändrad arbetsmarknads- och socialpolitik.

För icke-euroländer kommer ”reformkontrakten” att vara frivilliga. Statsminister Fredrik Reinfeldt är inte övertygad om nyttan med de föreslagna ”reformkontrakten”.

– Vi kommer inte att vara med, men vi kommer heller inte att stå i vägen för andra som vill, sade han efter EU-toppmötet.

Mycket är dock fortfarande oklart om hur ”reformkontrakten” ska fungera, hur omfattande de kan vara och varifrån pengarna ska tas. Till EU-toppmötet i oktober nästa år ska EU-kommissionen och ordföranden för Europeiska rådet, Herman van Rompuy, ta fram olika förslag på hur sådana ”reformkontrakt” kan utformas. De ska även fundera över hur en fond, som kan fungera som lockbete för de länder som ingår kontrakten, ska se ut.

– Jag är övertygad om att mer ekonomisk koordination är viktigt för marknaden. Det handlar om eurozonens trovärdighet, sade Angela Merkel, som flaggar för att den ökande EU-styrningen av euroländernas ekonomier kan kräva en ändring av EU:s fördrag.

Gösta Torstensson

Tyskland inför minimilöner

Tyskland planerar att införa lagstadgade minimilöner. Detta efter krav från socialdemokraterna, SPD, i koalitionsförhandlingarna med kristdemokraten Angela Merkels CDU och deras bayerska systerparti CSU.

Det är fackföreningsrörelsen som drivit kravet på lagstadgade minimilöner, för att begränsa den lönedumpning som EU:s utvidgning österut har medfört.

Minimilöner har länge varit ett rött skynke för de tyska kristdemokraterna men i koalitions-

fördraget står det att minimilöner ska införas, oklart är bara om det blir 8,50 euro som SPD kräver.

I det forna Östtyskland är lönerna fortfarande betydligt lägre än i de västra delarna. Många frisörer tjänar inte mer än motsvarande 35-40 kronor i timmen. I industritäta Bayern och Baden-Württemberg i väst betalas däremot timlöner på långt över 200 kronor.

Tyskland som helhet har EU:s största låglöne-sektor med cirka sex miljoner löntagare som tjänar mindre än den nu föreslagna minimilönen på 8,50 euro i timmen, omräknat cirka 75 kronor.

Tyskland sällar sig därmed till de övriga 21 länder i EU som har minimilöner i olika tappningar. Den högsta minimilönen har Luxemburg med 11,10 euro, följt av Frankrike med 9,43 euro. Lägst nivå har Bulgarien med 0,95 euro. I flertalet länder gäller olika nivåer för olika åldersgrupper. I Storbritannien får exempelvis 16-17-åringar minst 3,40 pund, medan löntagare som är äldre än 22 år får minst 5,52 pund.

Eva-Britt Svensson

”Kriser är en möjlighet”

”Det är bara i kris – i en faktisk eller upplevd – som verklig förändring är möjlig”, sade den nyliberale ekonomen Milton Friedman en gång. Detta uttalande kan vara bra att ha i åtanke när vi ser hur den pågående eurokrisen tas som intäkt för att rasera löntagarnas villkor och fackföreningarnas ställning.

Milton Friedman skulle kunnat vara författare av EU:s regelverk om den inre marknaden och den ekonomiska och monetära unionen [Lissabonfördraget] liksom den vidareutveckling av fördraget, typ euroländernas europeiska termin, europack, sexpack, reviderad stabilitetspakt, finanspakt och nu senast reformkontrakt, som skett i praktiken sedan eurokrisen bröt ut våren 2010.

Fördraget och dessa nya ekonomisk-politiska verktyg är en allt hårdare åtdragen nyliberal tvångströja helt i enlighet med Milton Friedmans teori och handling.

”Kriser kan man inte tycka om, men de erbjuder många gånger en möjlighet att komma framåt”, sade Tysklands finansminister Wolfgang Schäuble våren 2012 som ett eko av Milton Friedman [Dagens Nyheter 29 mars 2012].

Gösta Torstensson

Manifestation för kollektivavtal i Helsingborg

Elektrikerna, Byggnads och Målarna ordnade en manifestation på Konsul Olsons Plats i Helsingborg. Direkt från jobben kom medlemmar och fick i sig lite ärtsoppa mot novemberrusket och eldande anföranden av Byggnads förbundsordförande Johan Lindholm, verksamhetsledare Elektrikerna Syd Jonas Lindgren, Roland Ljungdell, ordförande för 13 000 byggarbetare i Skåne, samt den socialdemokratiske riksdagsledamoten Kent Härstedt. En hel del unga medlemmar syntes bland deltagarna, inte minst unga elektriker.

Kraven var ”Lika lön för lika arbete” och ”Ärlig konkurrens på lika villkor”. Talarna gav exempel på slavlöner på 25-35 kronor i timmen och vidriga arbetsvillkor för de som arbetar åt oseriösa firmor.

Flera vittnade om att småföretag var förtvivlade då de inte kunde konkurrera mot firmor som struntade i kollektivavtal. De stora byggföretagen är för släpphänta med sina underleverantörer på byggena och det är ofta där fiffelfirmorna huserar.

På mötet var också arbetarekommunens ordförande i Helsingborg Tonka Frodlund. Hon sitter med i kommunstyrelsen och fullmäktige.

– Vi har försökt få in kollektivavtalsenliga villkor i upphandlingen tidigare men misslyckats. Men nu ska jag lägga en motion. Jag ska också aktualisera det i partistyrelsen där jag är ersättare. Kraven måste komma brett nu i hela Sverige, säger Frodlund.

EU håller på att ändrat sina regler så att sociala krav och krav på miljöhänsyn alltid ska ställas och att kollektivavtalen ska ges en starkare ställning.

Möjligheten att ställa krav på kollektivavtal finns nu med i det förslag som diskuteras av EU-parlamentet och EU:s ministerråd [medlemsstaternas regeringar]. Tidigare har det hetat att kollektivavtal endast kan åberopas i den mån de upphöjts till lag.

– Jag tycker det är för jävligt att man ska kunna dumpa löner och arbetsmiljökrav, säger Marcus Frej från Anderbergs Elektriska.

– Vid offentlig upphandling ska inte mina skattekronor gå till fiffelfirmor som skiter i arbetsmiljön, ansåg Victor Nordin från Lani El.

Leif Göbel

Regimen i Spanien blir alltmer auktoritär

De senaste två åren har det sociala skydds nätet i Spanien nedmonterats. Sjukhusen privatiserats, arbetsrätten förändrats i grunden, arbetslösheten har skjutit i höjden, universitetsavgifterna höjts, lönerna sänkts [de statligt anställda har förlorat 30 procent av lönen], människor vräkts från sina hus, teatrarna har privatiserats och i skolan har samhällsorientering bytts ut mot religion. Regeringen har nu senast proklamerat att en ny antiabortlag kommer att röstas igenom snarast.

Motståndet mot regeringens högerpolitik är betydande och tilltagande. Oppositionen, fackföreningar och ungdomar strejkar, protesterar, ockuperar och demonstrerar. Bara under det senaste året har det hållits omkring 6 000 demonstrationer i Spanien.

Spaniens regering, konservativa Partido Popular [PP] med Mariano Rajoy som premiärminister, har tröttnat på protesterna och vill nu inskränka demonstrationsfriheten, en av grundpelarna i ett demokratiskt samhälle. Regeringen har därför lagt fram ett lagförslag, den så kallade "Medborgarskyddslagen". Lagförslaget innehåller 55 artiklar som sätter repressalier mot en demonstrant enligt en tydlig straffskala där en medborgare kan bli fälld att betala mellan 30.000 och 600.000 euro för 55 olika handlingar. En tredjedel anses vara väldigt grova brott, hälften anses vara grova brott och resten anses vara lindriga brott.

Oanmälda demonstrationer framför parlamentsbyggnaden i Madrid eller annan statlig byggnad, kommer att vara förbjudna och bötesfällas med upp till 600.000 euro [cirka 5,4 miljoner kronor]. Det här kommer gälla så fort flera personer uppfattas som samlad grupp. Att vara helt eller delvis maskerad på en demonstration, att vägra legitimera sig på gatan för polis, att hindra en tjänsteman från att göra sin plikt, att skända flaggan, att filma och/eller fota en polis i tjänst, och så vidare, kommer att kosta 30.000 euro [cirka 240 000 kronor].

Den regim som nu växer fram i Spanien blir alltmer reaktionär, auktoritär och odemokratisk, och förefaller inte sky några medel för att kväsa den folkliga proteströrelsen och självständighetskampen i Baskien och Katalonien. Eftersom PP har egen majoritet i parlamentets båda kamrar

kan de göra som de vill. Oppositionen i Spanien har små möjligheter att agera inom-parlamentariskt.

Det regerande högerpartiet PP, som är broderparti till de svenska Moderaterna, har sina rötter i de högergrupper som stödde generalen Francisco Franco under inbördeskriget 1936-1939 och under den fascistdiktatur som härskade från 1936 fram till diktatorns död 20 november 1975.

Gösta Torstensson

Trojkan styr i Grekland

"Strejkerna avlöser varandra", rapporterar Dagens Nyheter från eurokrisen Grekland [30 december]:

"Läkare strejkar mot neddragningar i välfärdssektorn och andra offentligtanställda protesterar mot regeringens rörlighetsprogram som innebär att 12.500 anställda får lämna sina jobb. Under åtta månader får de 75 procent av lönen. Meningen är att de ska söka andra jobb i statlig sektor, lyckas de inte får de sparken. Detta har drabbat de städerskor som dag efter dag protesterar utanför arbetsmarknadsdepartementet. Deras städjobb har lagts ut på bemanningsbolag. Några nya jobb har de inte fått och nu har ersättningen upphört."

Med 27 procents arbetslöshet, över 50 procent bland unga, finns det små möjligheter att hitta nya jobb. Fattigdomen breder ut sig. Demokratien är satt på undantag. I praktiken styrs Grekland av den så kallade trojkan, EU-kommissionen, Europeiska centralbanken, ECB och Internationella valutafonden, IMF, som i utbyte mot dyra lån tvingar den grekiska regeringen och parlamentet att sänka lönerna, avskeda offentligt anställda, privatisera statlig egendom, avreglera arbetsmarknaden och vingklippa fackföreningarna.

Även om de flesta greker fortfarande vill vara kvar i EU, står unionen [särskilt Tyskland] inte högt i kurs.

Gösta Torstensson

**Stöd kampanj-
fonden. Sätt in ett
belopp på plusgiro
603 95 78 - 7.**

Psykisk ohälsa i välfärdssektorn

Anställda inom välfärdssektorn tycks må sämst psykiskt. Det visar en undersökning som Försäkringskassan har gjort. Många som jobbar inom dessa områden uppger också att det finns brister i den psykosociala arbetsmiljön.

– Det är viktigt att tidigt fånga upp och hjälpa människor i denna situation. Arbetsgivarna kan göra stor skillnad genom att vara lyhörda för hur de anställda mår och tidigt koppla in företagshälsovården, säger Jan Larsson, chef för analyser inom hälsoområdet på Försäkringskassan.

Rutavdrag för moderater

Rutavdrag, dvs. skatteavdrag för hushållstjänster, har svenskarna gjort i snitt på 169 kronor per invånare, visar sig statistik för i år som sträcker sig fram till mitten av november.

Men skatteavdraget är föga förvånande klassbundet. Moderatfästet Danderyd toppar statistiken. Där uppgår snittavdraget till 1.406 kronor per kommuninvånare, alltså nästan tio gånger mer än snittet för riket. Sedan följer andra moderatghetton, som Lidingö och Täby utanför Stockholm, samt Skånekommunerna Lomma och Vellinge.

Sverige toppar inte skatteligan

Sverige har inte längre världens högsta skatter. Danmark, Belgien och Frankrike har gått om Sverige i EU. Det skriver Ekoredaktionen på Sveriges Radio.

Sveriges skatter låg som högst på cirka 50 procent av BNP. Nu är de nere på under 45 procent. Fortsätter det i samma takt kommer Sverige vara nere på EU-genomsnittet 40 procent inom sex till sju år.

Storföretag kan stoppa lagar

I mitten av december inleddes tredje förhandlingsrundan om TTIP, världens hittills största frihandelsavtal, mellan EU och USA. Reglering är en av frågorna som förhandlas just nu i Washington.

Corporate Europe Observatory [CEO] har avslöjat EU:s position om ”ömsesidigt erkän-

nande av reglering”. Enligt CEO kommer EU:s förhandlingsposition att underminera lagstiftningen inom EU rörande livsmedelssäkerhet, konsumentskydd och på miljöområdet. Detta genom att storföretagen ges rätt att stoppa kommande lagstiftning som strider mot deras intressen, alternativt omförhandla existerande lagstiftning.

Angela Merkel blev omvald

462 ledamöter i förbundsdagen röstade ja till Angela Merkel som förbundskansler. Därmed är hennes tredje mandatperiod som Tysklands ledare klubbad.

Omröstningen var en formalitet efter valresultatet den 22 september, och de förhandlingar som gjort att Merkels CDU/CSU bildade en koalition med det socialdemokratiska partiet SPD. 150 ledamöter röstade nej, medan 9 avstod.

Byggnads mot bemanningsföretag

Inför fackförbundet Byggnads kongress våren 2014 kräver Byggnads Väst ett förbud mot bemanningsföretag, detta efter beslut i regionfullmäktige. Ombuden företräder cirka 20.000 medlemmar. Motionen kräver att förbundet tar strid för att bemanningsföretag åter skall förbjudas i Sverige.

Av den övriga motionsfloran ställde regionfullmäktige sig bakom bland annat en motion som kräver att EMU-omröstningen 2003 skall respekteras.

Nu ska Taxi-fusket stoppas

Taxibranschen beräknas undanhålla skatt för hundratals miljoner kronor varje år. Genom att inrätta redovisningscentraler dit informationen i taxibilarnas taxametrar överförs ska skattefusket stoppas.

En utredning som är ute på remiss föreslår att alla taxiföretagare ska föra över uppgifterna minst en gång i veckan. Informationen ska sedan sparas i sju år för att kunna kontrolleras av Skatteverket vid behov. Svenska Taxiförbundet välkomnar förslaget som man menar kommer att leda till en nödvändig sanering av branschen.

Storbritannien vill begränsa invandringen

Vid årsskiftet avskaffades de begränsningar som gällt rumäner och bulgarer för att söka jobb i flera EU-länder. Nio länder har haft vissa restriktioner, däribland Storbritannien, Tyskland och Frankrike, sedan Bulgarien och Rumänien blev medlemmar i EU 2007.

I Storbritannien har rumäner och bulgarer kunnat jobba om de fått ett arbetstillstånd av en arbetsgivare eller tillstånd att starta eget. Det uppskattas finnas runt 150.000 i landet. Från årsskiftet hävdades spärrarna och rumäner och bulgarer kan söka jobb var de vill i EU.

När EU 2004 utvidgades med tio länder i Centraleuropa och Medelhavet, var Storbritannien, Irland och Sverige de enda länder som helt öppnade sina arbetsmarknader. Labour, som då regerade i Storbritannien, spådde att 13.000 personer om året skulle komma från de nya EU-länderna. Det var en misräkning, enbart från Polen kom över en halv miljon.

Nu vågar ingen förutspå hur många rumäner och bulgarer som kommer efter årsskiftet. Men dagligen varnar politiker för "välfärdsturism" och utnyttjande av det brittiska systemet. Nya tuffa förslag att stävja invandringen, torgförs varje vecka.

Premiärminister David Cameron har utlovat hårdare tag mot invandrare från Bulgarien och Rumänien. Hit hör att de inte ska ha rätt till arbetslöshetsersättning förrän efter tre månader, att ersättning inte ska ges längre än sex månader, att de som tigger ska skickas tillbaka och att de inte ska få bostadsbidrag. Totalt finns 200 frågor som invandare ska svara på innan de har rätt till bidrag. Deras språkkunskaper ska också testas. Dessutom ska arbetsgivare som inte betalar minimilön få böta 200.000 kronor, en fyrdubbling jämfört med nu.

Storbritannien har fått visst stöd från bland andra Tyskland och Frankrike, där det finns en oro över att allt fler romer ska komma när restriktionerna upphävs. Men ingen annan regering har ställt upp långa kravlistor som den brittiska Tory-regeringen har gjort.

När Theresa May, brittisk "batongminister", tog upp kraven på begränsningar av EU:s fria rörlighet med de övriga inrikesministrarna i början av december möttes hon av kalla handen.

"En överväldigande majoritet av medlemsländerna är eniga om att den fria rörligheten är en av EU:s viktigaste principer", konstaterade ordförandelandet Litauen efter ministermötet, och tillfogade ett uttalande från Polen, Ungern, Tjeckien och Slovakien där de varnar brittiska regeringen för att dess agerande hotar hela EU:s inre marknad.

Den ansvariga EU-kommissionären Viviane Reding har offentligt läxat upp den brittiska regeringen för att de inte ens verkar kunna läsa innantill i EU:s lagstiftning innan de kräver nya EU-regler. Hon anklagar den och andra regeringar för att vara "alltför generösa". EU-direktivet om fri rörlighet ger medlemsländerna möjlighet till begränsningar av utländska medborgares sociala rättigheter. De kan i sin nationella lagstiftning välja om de vill ge bistånd till studerande och arbetslösa, och om de vill tillåta någon som inte har arbete att stanna längre än tre månader.

Gösta Torstensson

Portugisiska pensions-sänkningar olagliga

Den portugisiska författningsdomstolen har dömt ut delar av den borgerliga regeringens åtstramningspaket. Nu måste andra besparingar för motsvarande 3,5 miljarder kronor göras för att klara 2014-års budget.

De tretton domarna i författningsdomstolen dömde i enhällighet ut regeringens planer på att minska pensionerna i den offentliga sektorn med tio procent, rapporterar portugisiska tidningen Público.

Regeringen måste nu hitta motsvarande 3,5 miljarder kronor för att klara målet på ett budgetunderskott på fyra procent för 2014, som man lovat den så kallade trojkan [EU-kommissionen, Europeiska centralbanken, ECB, och Internationella valutafonden, IMF] i utbyte mot det "krislån" på 78 miljarder euro som landet fick 2011.

Statsskulden ligger på 127 procent av BNP och arbetslösheten ligger på drygt 16 procent. I juni löper Portugals treåriga "stödprogram" ut. Som det ser ut nu behöver Portugal omförhandla sitt "stöd lån" när det löper ut. Då kommer det att ställas nya och ännu hårdare krav på åtstramningar, nedskärningar och privatiseringar från EU/IMF-trojkan.

Gösta Torstensson

Spanska städare stod emot och vann

Efter tretton dagars strejk med sitt lokala fack lyckades renhållnings- och trädgårdsarbetarna i Madrid förhindra att 1.134 arbetare sades upp och en lönesänkning på 40 procent. Uppgårelsen som gjorde slut på strejken stöddes av en stor majoritet av de 6.000 arbetarna.

Resultatet av strejken ger mod och hopp till alla de som lider under regeringars åtstramningspolitik inom EU. Visserligen vann renhållnings- och trädgårdsarbetarna inte fullt ut. De var tvungna att acceptera att lönerna frystes under fem år, försämringar i förtidspensionssystem, bonusar, och övertidsarbete, men de fick ett massivt stöd av Madridborna och strejken lyckades förhindra uppsägningar i det av Trojkan hårt drabbade Spanien.

Borgmästaren i Madrid från regeringspartiet Partido Popular [PP] försökte krossa strejken genom att förmå de anställda på det offentliga bolaget Tragsa att agera som strejkbrytare. Men hon lyckades bara samla ihop 200 av de 6.000 anställda, varav 110 var tillfälligt anställda.

Förlorare blev Madrids kommun som hade ett fullständigt stöd från regeringen Rajoy och PP. Förlorare blev även de spanska multinationella renhållningsbolagen inom sektorn som förväntade sig göra stora vinster genom uppsägningar och lönesänkning samt media som hetsade mot de strejkande och deras fackföreningar.

Pablo García Cano, aktivist i CCOO, en av de stora fackliga centralorganisationerna, i Madrid säger: "Vid ett tillfälle då de antifackliga attackerna från kapitalet och staten tilltar som aldrig förr visar den här strejken vägen vikten av arbetarnas och fackföreningarnas enhet genom att de vägrar underordna sig åtstramningar som presenteras som 'oundvikliga'".

Men de strejkande och deras regionala fack fick inget som helst understöd från ledningarna för de fackliga centralorganisationerna UGT och CCOO. Det kom inget som helst stöd från dessa ledningar för att trappa upp konflikten, inte ens att organisera oberoende information, eller samla finansiellt stöd till de strejkande eller uppmana till stöd från andra arbetare i Madrid och övriga Madridbor.

"Fackförbundsledningarnas deltagande i politiken för sociala pakter leder till att reger-

ingen sitter kvar vid makten och att den kan göra attacker och försämringar som EU kräver, som de så kallade reformer, i praktiken försämringar i anställningstrygghet, arbetsrätt och pensioner, de försöker genomföra. Denna politik isolerar kampen och splittrar motståndet. Det är dags att förena löntagarnas krafter för att stoppa angreppet och vända på situationen" säger Pablo García Cano.

Jan-Erik Gustafsson

Alltmer osäkra anställningar i Tyskland

I diskussion och media framställs det så kallade "tyska undret" för att skapa nya jobb som ett föredöme inom EU. Den tyska regeringen berömmar sig gärna med att ha en av EU:s lägsta arbetslöshet [6,9 procent i september] och att antalet aktiva sysselsatta på 41,8 miljoner är den högsta siffran sedan återförenandet.

Men det tyska LO, DGB, har i en rapport baserad på officiell statistik visat att detta är en skönmålad information. Om man tittar på antalet arbetande timmar så har dessa, trots undret, fallit till 58 miljarder 2012, vilket till exempel är 2 miljarder mindre än 1991. Och under de senaste 20 åren har antalet deltidjobb mer än fördubblats, medan personer i fast anställning minskat med över tre miljoner. Tillväxten i antalet sysselsatta har därför skett på bekostnad av fasta jobb.

DGB framhåller dessutom att antalet löntagare med så kallade atypiska jobb idag uppgår till mer än 8 miljoner. Detta är tillfälliga anställningar, mini-jobb och deltidjobb med arbeten mindre än 20 timmar per vecka. De atypiska jobben har ökat sin andel från 12,8 procent 1991 till 22,6 procent 2007 enligt den officiella statistiken. Dessutom visar en studie från arbetsmarknadsinstitutet IAB och den nationella arbetsförmedlingen löneskillnaderna ökat väsentligt. Andelen med låga löner i Tyskland är bland de högsta inom hela EU.

"Mer än en fjärdedel av de sysselsatta hade 2010 låg lön" skriver IAB, vilket betyder en lön mindre än 9,54 euro per timma. Dessutom har många ned osäkra anställningsförhållanden en maximerad månadsinkomst på 4.500, vilket är nivån för vilken arbetsköpare slipper betala sociala avgifter.

Jan-Erik Gustafsson

Klipp och kommentarer

Expressen vill "socialisera elnätet"

"Elnätet är ett naturligt monopol, precis som det svenska järnvägsnätet. Att bygga upp ett antal parallella nät vore samhällsekonomisk idioti", skriver Expressens ledarskribent Eric Erfors [13 december] under rubriken "Socialisera elnätet", han påminner om att det var socialdemokraten Göran Persson som 1996 avreglerade elmarknaden.

"Jag är marknadsliberal och vill välja min elleverantör, men att sälja ut naturliga monopol till vinsmaximerande börsbolag är direkt korkat", fortsätter Erfors samtidigt som han noterar att "kommunpolitiker från höger till vänster gladeligen sålt ut kommunala elnät till utländska eljättar som Eon och Fortum".

Fortums majoritetsägare är den finländska staten och bolaget är verksamt i framförallt Finland, Sverige och västra Sibirien i Ryssland. Eon AG är en tysk energikoncern som med 35 miljoner kunder är världens största privata energikoncern.

Jan-Erik Gustafsson

"Vad säger Fredrik Reinfeldt och Stefan Löven?"

"Inom Europeiska unionen kan man inte längre dra någon klar skiljelinje mellan vad som är inrikespolitik och vad som är Europapolitik", konstaterar Svenska Dagbladets tidigare Brysselkorrespondent Rolf Gustavsson [22 december].

"Särskilt inför ett valår som 2014 bör man förvänta sig att de ledande politikerna visar engagemang i Europapolitiken och klart redovisar sina uppfattningar i de stora frågorna. Europa kan inte behandlas som en option som man kan välja till eller välja bort. Europa tillhör våra inrikespolitiska realiteter", fortsätter, den EU-frälste Gustavsson förnöjt.

För honom finns det inga gränser för överstatligheten (avdemokratiseringen): "Angela Merkel förklarade [...] att Tyskland vill få till stånd en förstärkt ekonomisk samordning med bindande förpliktelser – även om det innebär ett nytt fördrag och en begränsning av den nationella suveräniteten. Tysklands stora koalition

[kristdemokratiska CDU/CSU och socialdemokratiska SPD, min anm.] vill påskynda integrationen i Europa och ser Europas enande som en av de viktigaste uppgifterna. Vad säger Fredrik Reinfeldt och Stefan Löven?"

Halleluja!

Gösta Torstensson

"Borg bör akta sig för att sänka löner"

2007 sänkte alliansregeringen arbetsgivaravgiften för personer mellan 19 och 25 år med en tredjedel. Två år senare utökades målgruppen, samtidigt som avgiften sänktes ytterligare. De sänkta arbetsgivaravgifterna för ungdomar har kostat staten omkring 10 miljarder kronor.

Två nationalekonomer på Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering [IFAU] visar att högeralliansens sänkning av arbetsgivaravgiften för unga har gett mycket stora skattebortfall och mycket få jobb. Kostnaden per jobb hamnar på mellan 1,0 och 1,6 miljoner kronor, ungefär fyra gånger mer än vad det kostar att anställa unga.

Bland de som misslyckats med gymnasiet och grundskolan har sänkningen inte haft någon effekt alls, eftersom arbetskostnaden måste sjunka avsevärt lägre för att uppväga den bristande produktiviteten.

Under rubriken "Borg bör akta sig för att sänka löner" skriver PM Nilsson, Dagens Industris politiske redaktör [21 december] att "Förmodligen skulle lönerna behöva närma sig nivåerna på svarta marknaden för illegala flyktingar, det vill säga 20 till 30 kronor i timmen, för att arbetsgivare ska bli intresserade.

Den nivån vill ingen ha i Sverige, men den som verkligen vill bekämpa ungdomsarbetslösheten hos den svåra gruppen genom att sänka lönekostnader hamnar alltså här.

Därför ska Anders Borg akta sig för att investera för mycket prestige i lönesänkarpolitiken. Forskningen stöder inte hans politik och det vet han om".

Även en blind höna kan hitta ett guldkorn då och då.

Gösta Torstensson

Baktankar från en EU-rabulist

DEN 1 JANUARI BYTTE LETTLAND UT SIN valuta, lats, mot euron. Därmed slogs ytterligare en spik i kistan för den självständighet som landet vann 1991 i samband med Sovjetunionens sammanbrott.

Inför eurointrädet drabbades Lettlands politiska ledning av megalomani [storhetsvansinne]. Finansminister Andris Vilks bjöd in till ett evenemang på nyårsafton med titeln "Eurozon joins Latvia".

EN FRÅGA SOM DISKUTERADES PÅ EU-toppmötet 19-20 i Bryssel december är att EU ska utveckla "reformkontrakt" med medlemsländer som ska genomföra så kallade strukturreformer [avreglingar, privatiseringar och andra nyliberala påhitt] i utbyte mot finansiell support från politbyrå i EU-Kreml.

Modellen ska beslutas på toppmötet i juni 2014. På brysselska kallas kontrakten "partnerskap för tillväxt, jobb och konkurrenskraft".

DE PRIVATA "VÄLFÄRDS" BOLAGEN RÄKNAR som vilken börsmäklare som helst avkastningen på varje barn/elev/sjukling/äldring. Profitnivån ligger, enligt en beräkning som Vänsterpartiet gjort, på 9,2 miljarder kronor [2011].

FÖRSVARSKONCERNEN SAAB AB HAR KRÄNGT 36 stridsflygplan Gripen till Brasilien. Ordern är värd närmare 30 miljarder kronor, om än inte slutförhandlad. Många är glada över beskedet, men gladast är förmodligen familjen Wallenberg.

Investor, wallenbergarnas maktbolag, äger i dag 30 procent av kapitalet i Saab AB. Innan Brasilienaffären kunde Investors andel summeras till runt 4 miljarder kronor. Över bara en natt ökade den andelen till 4,5 miljarder, en halv miljard kronor mer i plånboken. Dessutom är Wallenbergstiftelserna andra största ägare i Saab. Deras aktier ökade med 100 miljoner kronor.

MODERATEN ANDERS BORG OCH FOLKPARTIETS Jan Björklund går i Vänsterpartiets ledband när de vill förbjuda riskkapitalister att driva så kallade välfärdsföretag. Det anser Centerpartiledaren Annie Lööf. "Populistiskt", säger hon i en intervju i Svenska Dagbladet [29 december].

"Populism" betyder enligt Svensk ordbok

[utgiven av Svenska Akademin] "politisk riktning som säger sig i särskild hög grad företräda [små]folkens intressen mot eliten". Underförstått företräder Annie Lööf elitens [nomenklaturan] intressen mot småfolket.

Det gamla folk rörelse- och landsbygdspartiet har blivit ett nyliberal stureplanskottteri som ränner ärenden åt Svenskt Näringsliv och Timbrohögern. Offside. Förhoppningsvis får Annie Lööf anledning att besöka den statliga Arbetsförmedlingen efter höstens riksdagsval.

PÅ NYÅRET TOG GREKLAND ÖVER SOM ordförandeland i EU. Det blir ett slimmat ordförandeskap utan sedvanlig pompa och ståt. Budgeten på 50 miljarder euro [450 miljarder kronor] är mindre än vad de flesta ordförandeländer brukar lägga in.

Samtidigt fortätter protesterna mot den av EU [och IMF] dikterade åtstramningspolitiken. Även om de flesta greker fortfarande vill vara kvar i EU, så står Bryssels aktier inte högt i kurs. Särskilt aggrangeras mot Tyskland, som [med rätta] anses hålla i taktipinnen.

MÅNGA HÖGERPOLITIKER FÖRSÖKER SKRÄMMAS med att skolor, vårdcentraler och äldreboenden kommer stängas över en natt om vinstintresset försvinner från välfärden. Inget tyder på att det skulle bli så. Kommuner och landsting kan fortsätta driva verksamhet i egen regi.

Gösta Torstensson

[eu och facket] är ett nyhetsbrev för folkrörelsen nej till eu:s fackliga nätverk. ansvarig utgivare: jan-erik gustafsson. redaktör: gösta torstensson. adress: rondovägen 312, 142 41 skogås. tfn: 08-771 43 79. e-post: gosta.torstensson@nejtill.eu.se.

folkrörelsen nej till eu är en partipolitiskt obunden medlemsorganisation. adress: pölgatan 5, 414 60 göteborg. e-post: kansli@nejtill.eu.se. hemsida: www.nejtill.eu.se.